

Mark 2

ASVh with Comments

Summary. The Gospel of Mark shows in many places the authority of the Lord Jesus as God. Here in Chapter 2, we see five types of authorities that describe the Deity of Jesus. 1) Jesus has the authority to forgive sins. Jesus forgives the sins of a paralytic man, and as a result, the man is healed in his body, and all could see this as a testimony. 2) Jesus has authority as a teacher of men. He spoke the word to many as they gathered to the house where He stayed in Capernaum; He taught the crowd by the seaside as the multitude was coming to Him to hear the Word; He taught people as they were sitting at the table with Him in His parents' house; He reasoned with the scribes and Pharisees; He taught John's disciples, and the people coming with them also heard. 3) Jesus has the authority to call sinners into the kingdom of God. He called Levi, a tax collector, by His Word, and Levi followed Him; Many publicans and sinners, later on, joined Jesus at the table to hear His teaching. 4) Jesus says that He is the bridegroom, and when He is taken away from the earth, then fast should be dedicated to Him. People dedicate their fast to God, so here Jesus tells clearly that He is God. 5) Jesus declares that He is the Lord of the Sabbath. When the Lord says, "The Son of Man is Lord even of the Sabbath," He declares Himself as God; Jesus is One with the Father; there is only one God for the Sabbath, and when the Bible has told He is the Lord of the Sabbath there is no second question who Jesus is; only one God who can be the Lord of the Sabbath: God the Father, God the Son, God the Holy Spirit, Three in One.

บทสรุป ในบทสนทนาของมาระโกได้แสดงให้เห็นในหลายที่ถึงสิทธิอำนาจของพระเยซูว่าเป็นพระเจ้า ในบทที่ 2 นี้ เราจะเห็นห้าประการที่บอกลถึงสิทธิอำนาจที่ได้บรรยายถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซู 1) พระเยซูมีสิทธิอำนาจที่จะให้อภัยบาป พระเยซูให้อภัยบาปแก่ชายที่เป็นอัมพาตและผลที่ออกมาว่าของเขาได้รับการรักษาและทุกคนได้เห็นเพื่อเป็นข้อพิสูจน์ 2) พระเยซูมีสิทธิอำนาจที่จะเป็นครูของคน พระองค์พูดหลายอย่างแก่ผู้ที่มาชุมนุมกันยังบ้านที่พระองค์พักอยู่ในคาเปอรนาอุม พระองค์สอนฝูงชนข้างทะเล ฝูงชนมาหาพระองค์เพื่อฟังคำสอน พระองค์สอนฝูงชนที่นั้งอยู่ที่โต๊ะกับพระองค์ ในบ้านของพ่อแม่ของพระองค์ พระองค์ให้เหตุผลกับพวกธรรมาจารย์และฟาริสี พระองค์สอนสาวกของยอห์นและพวกที่มาพบกับพวกเขาได้ยืนด้วย 3) พระเยซูมีสิทธิอำนาจที่จะเรียกคนบาปให้มีโอกาสที่จะเข้าอาณาจักรของพระเจ้า พระองค์เรียกเลวีคนเก็บภาษี โดยคำพูดของพระองค์และเลวีติดตามพระองค์ และพวกคนอื่น ๆ และคนเก็บภาษีมาในภายหลังร่วมโต๊ะกับพระเยซู ในภายหลังเพื่อฟังพระองค์สอน 4) พระเยซูบอกว่า พระองค์คือเจ้าบ่าว และเมื่อพระองค์จะถูกพรากไปจากโลกดังนั้นจะมีการถือศีลอดอาหารเพื่อถวายแก่พระองค์ ประชาชนได้ถวายศีลอดอาหารแก่พระเจ้า ดังนั้นในที่นี้พระเยซูได้บอกอย่างชัดแจ้งว่า พระองค์คือพระเจ้า 5) พระเยซูได้ประกาศว่า พระองค์คือพระเจ้าของวันสะบาโต เมื่อพระเจ้าพูดว่า "บุตรมนุษย์คือพระเจ้าแม้ว่าของสะบาโต" พระองค์ได้ประกาศว่า พระองค์เองคือพระผู้เป็นเจ้า พระเยซูเป็นหนึ่งในเดียวกับพระบิดา และมีพระเจ้าองค์เดียวสำหรับสะบาโต และเมื่อพระคัมภีร์ได้บอกว่า พระองค์คือพระเจ้าของสะบาโตไม่มีคำถามที่สองว่าพระเยซูคือใคร มีเพียงพระเจ้าองค์เดียวซึ่งสามารถเป็นพระเจ้าของสะบาโต พระบิดา พระบุตรของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ สามแต่เป็นหนึ่ง

2 ¹And when **He** entered again into Capernaum after some days, it was **made known publicly** that **He** was ^[a]in the house.

¹และเมื่อหลังจากนั้น **พระองค์** เข้าไปอีกในคาเปอรนาอุม ได้รู้ไปทั่วว่า **พระองค์** อยู่ในบ้าน

Comments 2:1. "In the house" (or "at home" in other translations); Remember one thing, the Lord has only one home which is not on this earth. Home here does not mean the home that Jesus was born in, He was not born in a home. This home here just means a place where Jesus stayed for a while. He stayed for a while in Capernaum but never lived there. He walked by and stopped there and lodged in; Jesus will lodge wherever the Lord will open their hearts to accept Him and invite Him to stay, but this it was not His home (See Matthew 10:11 where it explains the way of the ministry).

ความเห็น 2:1 "ในบ้าน" (หรือ "ที่บ้าน" ในคำแปลอื่น) จำไว้ว่าอย่างหนึ่งว่า พระเจ้ามีเพียงบ้านเดียวซึ่งไม่ได้อยู่ในโลกนี้ บ้านในที่นี้ไม่ได้หมายถึงบ้านที่พระเยซูได้เกิด พระองค์ไม่ได้เกิดในบ้าน ในที่นี้บ้านคือที่ที่พระเยซูพักเพียงเวลาหนึ่ง พระองค์อยู่ช่วงเวลาหนึ่งในคาเปอรนาอุมแต่ไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่น พระองค์เดินทางผ่านและหยุดพักที่นั่น พระเยซูจะพักในที่ที่พระเจ้าจะเปิดใจคนให้ยอมรับพระองค์และเชิญพระองค์ให้พัก แต่ไม่ใช่ในบ้านของพระองค์ (มองในมัทธิว 10:11 ที่ซึ่งอธิบายวิธีการทำงาน)

²And many were gathered together, so that there was no longer room for them, no, not even **at** the door: and **He spoke** the word **to** them.

²และมีคนมากมายชุมนุมกัน จนไม่มีที่ว่าง ไม่ ไม่มีแม้ที่ประตู และ **พระองค์** พูดคำสอนให้แก่พวกเขา

³And they come, bringing unto **Him** a man sick of the palsy, **carried by** four.

³และพวกเขามา พาคนป่วยมายัง **พระองค์** ชายป่วยเป็นอัมพาต หามโดยคนสี่คน

Comments 2:3. The healing event described here in Mark 2:2-11 is the same healing event with the one described in Luke 5:18-26 but not the same with the one described in Matthew 9:2-8. There are many healings of this kind that the Lord has performed. In those time, there were many cases of demon possession and the demon possession caused many kinds of sicknesses. When the body was possessed it made the body become weak and some became paralyzed, some became mute. As a result, before the Holy Spirit has been given (See Matthew 8:28, Luke 13:10-13) many of these types of sickness were present in those time.

ความเห็น 2:3 การรักษาที่อธิบายใน มาระโก 2:2-11 นี้เป็นการรักษาอันเดียวกับลูกา 5:18-26 แต่ไม่ใช่คนเดียวที่อธิบายกับมัทธิว 9:2-8 ในตอนนั้นมีการรักษาแบบนี้หลายครั้งที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทำ ในเวลานั้นมีผีเข้าสิงและมีหลายชนิดทำให้เจ็บป่วยหลายอย่าง เมื่อร่างกายถูกผีสิงทำให้ร่างกายอ่อนแอและบ้างก็เป็นอัมพาตบ้างเป็นใบ้ เนื่องเพราะสิ่งนี้ความเจ็บป่วยหลายแบบนี้ในเวลานั้นก่อนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะประทานให้ (มองในมัทธิว 8:28 ลูกา 13:10-13) มีความเจ็บไข้ชนิดนี้หลายรูปแบบที่มีในเวลานั้น

⁴And when they could not ^[b]come **near** unto **Him** for the crowd, they uncovered the roof where **He** was: and when they had broken it up, they let down the ^[c]bed whereon the sick of the palsy lay.

⁴และเมื่อพวกเขาไม่สามารถเข้าใกล้ **พระองค์** เพราะฝูงชน พวกเขาเปิดหลังคาตรงที่ **พระองค์** อยู่ และเมื่อพวกเขาเปิดมัน พวกเขาหย่อนเตียงที่คนเป็นอัมพาตนอน

⁵And **Jesus** seeing their faith **says to** the sick of the palsy, ^[d]Son, **your** sins are forgiven.

⁵และ **พระเยซู** มองเห็นความเชื่อของพวกเขาจึงพูดกับคนเป็นอัมพาต ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว

Comments 2:4-5. Pay attention on those who bring the sick person. According to those people's faith, the Lord's mercy has been shown, for all the people to know who has authority to forgive sins. The Son of Man has that authority, and all have heard and see the proof now. The authority has been shown to all people. They have no excuse on the judgement day, their ear has heard but their heart did not accept. Pay attention as well, the sick man was on the bed, the roof's house was not too high.

“Son, your sins are forgiven”; the sins of the heart of this person has caused this man his sickness, but the Lord forgives him, and he is healed here in front of all. This man was not just saved by the body, his soul also has been saved here by the mouth of the Lord, the sins have been forgiven. **People should remember this, that Jesus has the authority to forgive sins.**

ความเห็น 2:4-5 สังเกตถึงพวกที่พาคนป่วยมา เนื่องด้วยความเชื่อของพวกเขา ความเมตตาของพระเจ้าได้แสดงออก สำหรับให้ทุกคนรู้ว่าใครมีอำนาจที่จะให้อภัยบาป บุตรของมนุษย์มีอำนาจนั้น และทุกคนได้ยินและเห็นข้อพิสูจน์แล้ว พระอำนาจได้แสดงแก่ทุกคน พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัวในวันพิพากษา หูของพวกเขาได้ยินแต่ใจไม่ยอมรับ ให้ความสนใจเป็นอย่างดี คนป่วยนอนอยู่บนเตียง หลังคาบ้านไม่สูงมากนัก

“ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว” บาปของใจของคนผู้นี้ทำให้เขาป่วย แต่พระเจ้าได้ให้อภัยในบาปของเขา และเขาได้รับการรักษาต่อหน้าทุกคน ชายผู้นี้ไม่ได้รับการรักษาเพียงร่างกาย วิญญาณของเขาได้รับการช่วยเหลือโดยปากของพระเจ้า บาปของเขาได้รับการอภัยโทษ **ทุกคนควรจำในสิ่งนี้ว่า พระเยซูมีอำนาจที่ให้อภัยบาปได้**

⁶But there were certain of the scribes sitting there, and reasoning in their hearts,

⁶แต่มีพวกธรรมาจารย์นั่งอยู่ที่นั่น และคิดในใจของพวกเขา

⁷Why **does** this **Man** thus speak? **He blasphemes**: who can forgive sins but one, even **God**?

⁷ทำไม **ชาย** ผู้นี้พูดแบบนี้? **พระองค์** ได้ลบหลู่ ใครจะสามารถให้อภัยบาปได้ แต่มีเพียงผู้เดียวคือ **พระผู้เป็นเจ้า** เท่านั้น?

Comments 2:6-7. Here in these verses the scribes have condemned themselves. They know who can forgive sins, but they don't admit. The Lord has shown the miracle, the man has been healed in front of their eyes and they say

that only God can forgive sins. Here the proof has been shown in front of their eyes, who can heal, the same one who can forgive. They condemn themselves by rejecting what they have seen.

ความเห็น 2:6-7 ในที่นี้พวกอรรมาจารย์ได้กล่าวโทษตนเอง พวกเขาเชื่อว่าใครสามารถให้อภัยบาปได้ แต่พวกเขาไม่ยอมรับ พระเจ้าได้แสดงสิ่งปฏิหาริย์ชายผู้นี้ได้รับการรักษาต่อตาของพวกเขาและพวกเขาพูดว่ามีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ให้อภัยบาปได้ ในที่นี้ได้พิสูจน์ต่อหน้าพวกเขา ใครสามารถรักษาเป็นคนเดียวกันที่สามารถให้อภัย พวกเขาได้กล่าวโทษตนเองโดยไม่ยอมรับในสิ่งที่พวกเขาได้เห็น

⁸And **straightaway Jesus**, perceiving in **His Spirit** that they so reasoned within themselves, **says to them**, Why reason **you** these things in your hearts?

⁸และในทันใดเมื่อ **พระเยซู** รับทราบ **ในพระวิญญาณของพระองค์** ว่าพวกเขาให้เหตุผลแก่ตนเอง พุดกับพวกเขาว่า ทำไมจึงให้เหตุผลนี้แก่ตนเองในใจของพวกเขา?

Comments 2:8. Pay attention first at the words “His Spirit”; this refers to the Spirit of Jesus not the Holy Spirit, and it confirms the deity and humanity of Jesus. He is here on earth as human, nobody can say He is not human. People come with the idea that He could die on the cross because He was not a human. Who has spirit? Humans do, here is a proof of His humanity. Jesus knows to feel hurt and the Lord has that feeling, remember these things. “Why reason you these things in your hearts”; He can feel and hear the thought of the heart, especially when that thought is blaspheming. How much hurt He feels by His Spirit to hear them blaspheming here?

ความเห็น 2:8 ให้ความสนใจในคำว่า “พระวิญญาณของพระองค์” ในที่นี้หมายถึงวิญญาณของพระเยซูไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์ และได้ยืนยันความเป็นพระเจ้าและมนุษย์ของพระเยซู พระองค์ในที่นี้เป็นโลกเป็นมนุษย์ ไม่มีใครสามารถพูดได้ว่าพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ ผู้คนมาด้วยความคิดว่าพระองค์สามารถตายบนกางเขนเพราะว่าพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ ใครมีวิญญาณ? มนุษย์มี และนี่คือข้อพิสูจน์ความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระเยซูรู้ถึงความรู้สึกเจ็บ และพระองค์มีความรู้สึกนี้ จำถึงสิ่งนี้ “ทำไมจึงให้เหตุผลนี้แก่ตนเองในใจของพวกเขา” พระองค์สามารถรู้สึกและได้ยินความคิดในใจ โดยเฉพาะเมื่อความคิดหมิ่นประมาท เจ็บมากเท่าใดเมื่อพระองค์ได้รู้สึกโดยพระวิญญาณของพระองค์ ได้ยินในที่นี้พวกเขาได้หมิ่นประมาท?

⁹Which is easier, to say to the sick of the palsy, **your sins** are forgiven; or to say, Arise, and take up **your** ^[e]bed, and walk?

⁹อะไรจะง่ายกว่า บอกคนเป็นอัมพาตว่า บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว **หรือจะบอกให้** ลูกขึ้น แยกที่นอนของเจ้า และเดิน?

¹⁰But that **you** may know that the **Son of Man** has authority on earth to forgive sins (**He says** to the sick of the palsy),

¹⁰แต่เพื่อพวกเขาจะรู้ว่า **บุตรของมนุษย์** มีอำนาจในโลกที่จะให้อภัยบาป (**พระองค์** พุดต่อคนเป็นอัมพาต)

¹¹I **say to you**, Arise, take up **your** ^[f]bed, and go **to your** house.

¹¹**เรา** บอกแก่เจ้า ลูกขึ้น ยกที่นอนของเจ้า และไปยังบ้านของเจ้า

¹²And he arose, and **straightaway** took up the ^[g]bed, and went **out** before them all; insomuch that they were all amazed, and glorified **God**, saying, We never saw **anything like this**.

¹²และเขาลุกขึ้น และในทันใดแยกที่นอน และออกไปต่อหน้าพวกเขา **ทำให้**พวกเขาส่วนมากประหลาดใจและบูชา **พระเจ้า** พุดว่า เราไม่เคยเห็นสิ่งใดเหมือนแบบนี้มาก่อน

Comments 2:9-12. “Palsy”; this person has injury behind the neck and in his spine, he had no energy to be up. He needs to lie down at all times. This is a sickness that was eating the spine of humans which nowadays we call it paralyzed.

“Which is easier”; can you see your sins? Remember as well, humans do not believe the things they can't see, but you can see the paralytic. If the Lord has shown to them the things they can see, what is the reason to doubt the authority of the Lord by saying, arise, your sins are forgiven. By healing this man's body, the Lord proved that the man's sins are forgiven. The Lord performed this healing, so they could see that the forgiveness of sins was done as well.

ความเห็น 2:9-12 “โรคอัมพาต” คนนี้บาดเจ็บข้างหลังของคอและสันหลังของเขา เขาไม่มีแรงที่จะลุกขึ้น เขาได้นอนอยู่ตลอดเวลา มันเป็นโรคที่กินสันหลังของมนุษย์ ซึ่งในทุกวันนี้เราเรียกว่า โรคอัมพาต

“อะไรจะง่ายกว่า” เราสามารถเห็นบาปของเรา? จำไว้ให้ดี มนุษย์ไม่เชื่อในสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถเห็นได้ แต่เราสามารถเห็นคนเป็นอัมพาต ถ้าหากพระเจ้าได้แสดงสิ่งที่พวกเขาสามารถเห็น แล้วจะมีเหตุผลที่จะสงสัยสิทธิอำนาจของพระเจ้าโดยคำพูด ลูกขึ้น บาปของเจ้าได้รับการอภัยโทษ โดยรักษาร่างของชายผู้นี้ พระองค์ได้พิสูจน์ว่าบาปของชายผู้นี้ได้รับการอภัยโทษ พระเจ้าได้ทำการรักษานี้ ดังนั้นพวกเขาได้เห็นถึงการให้อภัยในบาปด้วย

¹³And **He** went forth again by the sea side; and all the multitude resorted unto **Him**, and **He** taught them.

¹³และ **พระองค์** ออกไปอีกยังชายทะเล และฝูงชนมาหา **พระองค์** และ **พระองค์** สอนพวกเขา

¹⁴And as **He** passed by, **He** saw Levi the son of Alphaeus sitting at the place of toll, and **He** says to him, Follow **Me**. And he arose and followed **Him**.

¹⁴และเมื่อ **พระองค์** ผ่านไป **พระองค์** เห็นเลวีบุตรชายอัลเฟอัสนั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษี และ **พระองค์** พูดกับเขาว่า ตาม **เรา** มา และเขาลุกขึ้นและตาม **พระองค์**

¹⁵And it came to pass, that **He** was sitting at the table in **His** parents' house, and many ^[h]publicans and sinners sat down with **Jesus** and **His** disciples: for there were many, and they followed **Him**.

¹⁵และเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อ **พระองค์** นั่งที่โต๊ะในบ้านของครอบครัวของ **พระองค์** และพวกธรรมาจารย์ และคนบาปนั่งร่วมกับ **พระเยซู** และสาวกของ **พระองค์** เพราะมีคนจำนวนมาก และพวกเขาติดตาม **พระองค์**

Comments 2:15. Pay attention to the first part of the verse “and it came to pass”. This shows that the time has passed, and the Lord has stopped in many places already, then the Lord traveled back to His parents’ home. As He was there, people followed and joined the table with the Lord. In the Gospel of Mark, it skips certain points of stop. When the Lord makes a stop, Matthew and Mark appear to contradict each other because of the time period, it is not the same thing happening each time (the Gospel may report different moment of time of the event). For example, in Matthew 9:10 it was a different place of stop than in Mark 2:15. In Matthew Jesus was in a house, invited, while in Mark the disciples and the Lord have stopped for a visit, not invited, now stop to visit. The Lord came to visit, and the Lord goes to His parents’ house and people followed Him. Notice also here that in Mark it mentions that “there were many, and they followed Him”.

ความเห็น 2:15 ให้ความสนใจในส่วนแรกของข้อนี้ “และเมื่อเวลาผ่านไป” ในที่นี้ได้แสดงว่าเวลาได้ผ่านไป และพระองค์ได้หยุดในหลายที่แล้ว เมื่อพระเจ้าเดินทางกลับไปยังบ้านของครอบครัวของพระองค์ เมื่อพระองค์อยู่ที่นั่น ผู้คนได้ติดตามและร่วมโต๊ะกับพระผู้เป็นเจ้า ในหนังสือของมาระโก ได้ยกเว้นหลายจุดที่ได้หยุดพัก เมื่อพระผู้เป็นเจ้าได้หยุดพัก มัทธิวและมาระโกจะแสดงขัดแย้งกันเพราะระยะเวลา มันไม่ใช่สิ่งเดียวกันที่เกิดขึ้นในแต่ละเวลา (หนังสืออาจมีรายงานแตกต่างของช่วงเวลาที่เกิดขึ้น) ตัวอย่างเช่น ในมัทธิว 9:10 ที่หยุดแตกต่างไปจากที่หยุดในมาระโก 2:15 ในมัทธิวพระเยซูอยู่ในบ้านที่ได้รับเชิญ ในขณะที่มาระโกเหล่าสาวกและพระผู้เป็นเจ้าหยุดพักเพื่อเยี่ยม ไม่ได้รับเชิญ พระผู้เป็นเจ้าหยุดเพื่อเยี่ยม และพระผู้เป็นเจ้าไปยังบ้านของครอบครัวของพระองค์และประชาชนติดตามพระองค์ สังเกตในที่นี้ มาระโกได้กล่าวว่า “มีคนจำนวนมาก และพวกเขาติดตามพระองค์”

¹⁶And the scribes ^[i]and the Pharisees, when they saw that **He** was eating with the sinners and ^[j]publicans, said to **His** disciples, ^[k]How is it that **He** eats ^[l]and drinks with ^[m]publicans and sinners?

¹⁶และพวกธรรมาจารย์และฟาริสีเมื่อเห็นว่า **พระองค์** กินกับคนบาปและเจ้าของที่ขายเหล้า พูดกับเหล่าสาวกของ **พระองค์** ว่า เป็นได้อย่างไรที่ **พระองค์** กินและดื่มกับพวกขายเหล้าและคนบาป?

¹⁷And when **Jesus** heard it, **He** says to them, They that are ^[n]whole have no need of a physician, but they that are sick: **I** came not to call the righteous, but sinners.

¹⁷และเมื่อ **พระเยซู** ได้ยิน **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า พวกที่สุขภาพดีไม่ต้องการหมอ แต่พวกที่ป่วย **เรา** ไม่ได้เพื่อมาเรียกผู้ที่ถูกต้อง แต่พวกคนบาป

Comments 2:13-17. (See also Matthew 9:9-12 Comments). All the time when the Lord was traveling the accusations never stopped, the rebellious (same as accusers) never stop accusing. As you read from both accounts you can

see that the events described in Matthew 9:9-12 and Mark 2:15-17 are different. The events are similar but not the same, they happened at different times and places as the Lord travelled.

ความเห็น 2:13-17 (มองความเห็นในมัทธิว 9:9-12) ตลอดเวลาเมื่อพระผู้เป็นเจ้าท่องเที่ยว คำกล่าวหาไม่เคยหยุด พวกต่อต้าน (เช่นเดียวกับพวกกล่าวหา) ไม่เคยหยุดกล่าวหา ดังที่เราอ่านจากในเหตุการณ์ทั้งสองเราจะเห็นได้ว่าไม่ใช่เหตุการณ์เดียวกันที่อธิบายในมัทธิว 9:9-12 และมาระโก 2:15-17 แตกต่างกัน เหตุการณ์คล้ายครั้งแต่ไม่ใช่ครั้งเดียวกัน พวกนี้เกิดขึ้นในต่างเวลาและสถานที่เมื่อพระเจ้าเดินทาง

¹⁸And John's disciples and the Pharisees were fasting: and they come and say unto **Him**, Why do John's disciples and the disciples of the Pharisees fast, but **Thy** disciples fast not?

¹⁸และสาวกของยอห์นและฟาริสีทำการอดอาหาร และพวกเขามาและพูดกับ **พระองค์** ทำไมสาวกของยอห์นและฟาริสีอดอาหาร แต่สาวกของ **ท่าน** ไม่ทำ?

¹⁹And **Jesus** said to them, Can the ^[o]sons of the bridechamber fast, while the bridegroom is with them? As long as they have the bridegroom with them, they cannot fast.

¹⁹และ **พระเยซู** พูดกับพวกเขาว่า จะให้เพื่อนของเจ้าบ่าวอดอาหาร เมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่กับพวกเขา? ตราบใดที่พวกเขามีเจ้าบ่าวอยู่ด้วยกันกับพวกเขาไม่สามารถทำการอดอาหาร

²⁰But the days will come, when the bridegroom shall be taken away from them, and then will they fast in that day.

²⁰แต่วันนั้นจะมาถึง เมื่อเจ้าบ่าวจะถูกพรากไปจากพวกเขา และเมื่อวันนั้นมาถึงพวกเขาจะทำการอดอาหารในวันนั้น

Comments 2:18-20. (See also Matthew 9:14-15 Comments). “And they came and say unto Him”; Actually, John’s disciples, the Pharisees and people were coming together to ask Jesus the fasting question, they want to know the teaching of the Lord towards His disciples.

“Sons of the bridechamber”; The Lord used the term “sons of the bridechamber” to refer to the people whom they talk about.

ความเห็น 2:18-20 (มองความเห็นในมัทธิว 9:14-15) “และพวกเขามาและพูดกับพระองค์ว่า” จริงแล้ว สาวกของยอห์น ฟาริสีและผู้คนมาด้วยกันเพื่อถามต่อพระเยซูเกี่ยวกับการอดอาหาร พวกเขาต้องการที่จะรู้การสอนต่อเหล่าสาวกของพระองค์

“บุตรของเพื่อนของเจ้าบ่าว” พระผู้เป็นเจ้าใช้ “บุตรของเพื่อนของเจ้าบ่าว” หมายถึงคนผู้ที่พวกเขาพูดถึง

Comments 2:20. Here “they” (in verse 20) means the humans from then until the end of the world, no exception. “In that day” means since Jesus was crucified until His return back on earth.

ความเห็น 2:20 ในที่นี้ “พวกเขา” (ในข้อ 20) นี้คือมนุษย์จากเวลานั้นจนกระทั่งสิ้นสุดโลก ไม่มียกเว้น “ในวันนั้น” นี้คือตั้งแต่พระเยซูถูกตรึงบนกางเขนจนกระทั่งถึงการกลับคืนมาของพระองค์บนโลก

²¹No man **sews** a piece of undressed cloth on an old garment: else that which should fill it up **tears** from it, the new from the old, and a worse **tear** is made.

²¹ไม่มีใครเอาผ้าทอใหม่มาปะบนเสื้อเก่า หากแล้วผ้าเก่าที่ใส่จะฉีกออกจากผ้าใหม่ และจะทำให้เสียหายไปหมด

²²And no man **puts** new wine into old ^[p]wineskins; else the wine will burst the skins, and the wine **perishes**, and the skins: but they put new wine into fresh wineskins.

²²และไม่มีใครเอาน้ำองุ่นใหม่ใส่นองุ่นหนังเก่า แล้วน้ำองุ่นจะทำให้หนังขาดและจะเสียทั้งน้ำองุ่นและหนัง แต่พวกเขาจะใส่น้ำองุ่นใหม่ในองุ่นหนังใหม่

Comments 2:21-22. (See also Matthew 9:16-17 Comments).

ความเห็น 2:21-22 (มองความเห็นใน มัทธิว 9:16-17)

²³And it came to pass, that **He** was going on the **Sabbath** day through the grainfields; and **His** disciples ^[q]began, as they went, to pluck the ears.

²³และเมื่อเวลาผ่านไป ในวันสะบาโต **พระองค์** ผ่านไปในทุ่งนา และสาวกของ **พระองค์** เมื่อผ่านไป ได้ดึงรวงข้าว

²⁴And the Pharisees said unto **Him**, Behold, why do they on the **Sabbath** day that which is not lawful?

²⁴และพวกฟาริสีพูดต่อ **พระองค์** ว่า ดูเถิด ทำไมพวกเขาทำสิ่งที่ต้องห้ามในวันสะบาโต?

²⁵And **He** said to them, ^[7]Did **you** never read what David did, when he had need, and was hungry, he, and they that were with him?

²⁵และ **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ได้อ่านหรือว่า ดาวิดทำอะไรเมื่อท่านมีความต้องการ และหิว ท่านและพวกที่อยู่กับท่าน?

²⁶How he entered into the house of **God** ^[8]when Abiathar was high priest, and ate the showbread, which it is not lawful to eat **except** for the priests, and gave also to them that were with him?

²⁶ว่าพวกท่านได้เข้าไปในบ้านของ **พระเจ้า** เมื่ออะบียาธาเป็นมหาปุโรหิต และกินขนมปังที่ตั้งไว้เพื่ออริฐานซึ่งไม่สมควรที่จะกินนอกจากพวกปุโรหิต และให้พวกที่ไปกับท่านด้วย?

²⁷And **He** said to them, The **Sabbath** was made for man, and not man for the **Sabbath**:

²⁷และ **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า สะบาโตมีไว้เพื่อมนุษย์ และไม่ใช่มีมนุษย์เพื่อสะบาโต

²⁸so that the **Son of Man** is **Lord** even of the **Sabbath**.

²⁸ดังนั้น บุตรของมนุษย์ นั่นคือ **พระเจ้า** เหนือวันสะบาโต

Comments 2:23-28. (See also Matthew 12:1-8 Comments). “When Abiathar was high priest”; this is the Lord Himself speaking, Abiathar himself was the high priest in that time. See that in 1 Samuel 21:1 it says “Ahimelech the priest” came to meet David. Notice that Ahimelech was the priest during that time and his son Abiathar was in fact the high priest, as the Lord Jesus says here in verse 26, the Word of the Lord must be correct. Also, see 1 Samuel 22:6-22 where it describes the incident when Saul kills the priests at Nob, here as well it only mentions Ahimelech by the name of priest. Notice that the only surviving one from the slaughter was Abiathar the son of Ahimelech. When the Lord Himself is speaking there is no error in the Word.

“The Sabbath was made for man, and not man for the Sabbath”; The Sabbath was made for man to follow the rule of the Sabbath given by God not make the Sabbath to follow the rules of men. From verse 23 you should notice that Jesus is going on the Sabbath day and His disciples pluck the heads of grain to eat. The Lord never teaches this to be against the Sabbath, but the scribes and Pharisees use men rules to put the rule of the Sabbath, but the Lord never gave that rule (plucking the ears of grain to eat when hungry as against the Sabbath law).

ความเห็น 2:23-28 (มองความเห็นในมัทธิว 12:1-8) “เมื่ออะบียาธาเป็นมหาปุโรหิต” นี่เป็นสิ่งที่พระเจ้าได้พูดเอง อะบียาธาเป็นมหาปุโรหิตในเวลา นั้น มองใน 1 ซามูเอล 21:1 ซึ่งว่า “อหิมาเลคปุโรหิต” มาพบดาวิด สังเกตว่าอหิมาเลคเป็นปุโรหิตในเวลานั้นและบุตรชายอะบียาธาคือมหาปุโรหิตดังที่ พระเยซูเจ้า ได้กล่าวในข้อ 26 คำพูดของพระเจ้านั้นถูกต้อง และมองใน 1 ซามูเอล 22:6-22 ที่ได้อธิบายเหตุการณ์เมื่อซาอูลฆ่าปุโรหิตที่นอบ ที่นี่เอง ได้กล่าวถึงอหิมาเลคโดยชื่อว่าเป็นปุโรหิต สังเกตผู้รอดจากการสังหารคืออหิมาเลคบุตรของอหิมาเลค เมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าของพูดจะไม่มีข้อผิดพลาดในคำพูด “สะบาโตมีไว้เพื่อสำหรับมนุษย์ และไม่ใช่มีมนุษย์สำหรับสะบาโต” สะบาโตมีไว้สำหรับให้คนติดตามกฎของสะบาโตที่ให้ไว้โดยพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าไม่ใช่ทำให้สะบาโตติดตามกฎของมนุษย์ เพราะว่าจากข้อ 23 เราควรสังเกตว่าพระเยซูไปในวันสะบาโตและสาวกของพระองค์ได้ตรึงข้าวกิน พระเจ้าไม่เคยสอนว่าเป็นการต่อต้านสะบาโต แต่พวกธรรมจารย์และฟาริสีใช้กฎของมนุษย์และใช้เป็นกฎของสะบาโตแต่พระเจ้าไม่ได้ให้กฎนี้ (การเคี้ยวข้าวเพื่อกินเมื่อหิวเป็นการต่อต้านกฎของสะบาโต)

Footnotes:

- a. Mark 2:1 Or, at home
- b. Mark 2:4 Many ancient authorities read bring him unto him.
- c. Mark 2:4 Or, pallet
- d. Mark 2:5 Greek Child.
- e. Mark 2:9 Or, pallet
- f. Mark 2:11 Or, pallet
- g. Mark 2:12 Or, pallet
- h. Mark 2:15 That is, collectors or renters of Roman taxes.
- i. Mark 2:16 Some ancient authorities read and the Pharisees.
- j. Mark 2:16 That is, collectors or renters of Roman taxes.
- k. Mark 2:16 Or, He eateth . . . sinners
- l. Mark 2:16 Some ancient authorities omit and drinketh.
- m. Mark 2:16 That is, collectors or renters of Roman taxes.

- n. Mark 2:17 Greek strong.
- o. Mark 2:19 That is, companions of the bridegroom.
- p. Mark 2:22 That is, skins used as bottles.
- q. Mark 2:23 Greek began to make their way plucking.
- r. Mark 2:25 1 Sam. 21:6.
- s. Mark 2:26 Some ancient authorities read in the days of Abiathar the high priest.

Life and Faith Applications. 1) Offer regular fasting to the Lord Jesus for glorifying His name. People nowadays do not take fast seriously, but all believers should fast regularly all their life on this earth for glorifying the Lord. The fast is a gift offering to the Lord, the Lord does not need anything of this earth only the heart of the man. 2) When you join table with sinners, don't join their way, but join to share Jesus to them. As Christian doing this, most likely you will get accusations such as churchy people coming. This often happens because the believers have made bad names for themselves, many will call themselves Christians but behave no different than the world and the world sees no difference for the person they claim to be. 3) The Lord has come to fulfill the Sabbath for humans, we do not need to keep the Sabbath as by the Law of Moses. As a believer we need to keep the Sabbath of faith as a behavior by behaving according to the Bible's teachings, which is the Sabbath of the heart.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ถวายการอดอาหารตามปกติต่อพระเยซูเพื่อบูชาพระนามของพระองค์ คนในทุกวันนี้ไม่ถือการอดอาหารอย่างจริงจัง แต่ผู้มีความเชื่อควรถือการอดอาหารตามปกติของชีวิตบนโลกนี้เพื่อบูชาพระผู้เป็นเจ้า การอดอาหารคือของถวายต่อพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าไม่ต้องการสิ่งใดของโลกนี้เพียงใจของคน 2) เมื่อเราร่วมโต๊ะกับคนบาป อย่าได้ทำตามพวกเขา แต่ร่วมเพื่อให้พระเยซูแก่พวกเขา คริสเตียนทำเช่นนี้ จะได้รับคำกล่าวหาว่าเป็นพวกคนวัด ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้มีความเชื่อทำให้เสียชื่อเสียง เพราะหลายคนเรียกดตัวเองว่าคริสเตียนแต่ปฏิบัติตัวไม่แตกต่างจากคนอื่นในโลกและโลกไม่เห็นความแตกต่างที่ผู้นั้นอ้างว่าเป็น 3) พระเจ้ามาเพื่อให้สะบาโตสมบูรณ์สำหรับมนุษย์ เราไม่ต้องทำสะบาโตตามกฎหมายที่โมเสสให้ สำหรับผู้มีความเชื่อเราต้องรักษาสะบาโตของความเชื่อโดยทำตัวให้สมควรตามที่พระคัมภีร์ได้สอน นั่นคือสะบาโตของใจ